

re svar nu og fortæller Folketinget, om man kan tolke, som mange partier også mener her i Folketinget, at der ikke er nogle grænser for, hvor lang tid man kan tage til behandlingen af det her. Det er ikke rimeligt, at man sætter en fast grænse og der så pludselig dukker et eller andet op, som gør, at den grænse ikke kan overholdes.

Derfor synes jeg, det er rimeligt, at ministeren uddyber sit svar og fortæller Folketinget, at der ikke er en grænse, der hedder den 24. oktober. Om ikke andet kan Folketinget måske pålægge ministeren det efterfølgende.

Justitsministeren (Frank Jensen):

For at starte med det sidste først. Til hr. Skaarup: Så har vi altså nu indeværende måned, juni måned, og august og september – der er godt 4 måneder – til at behandle dette lovforslag, og som jeg tilkendegav, er jeg indstillet på, Justitsministeriet er indstillet på, at vi besvarer de spørgsmål, som bliver rejst hen over sommeren, og inden førstebehandlingen i dag er der som sagt allerede svaret på hele fem spørgsmål, og der er lavet en samlet opstilling, et notat over, på hvilke områder lovforslaget her adskiller sig fra betænkningens lovforslag.

Så vi er allerede godt i gang med, om man så må sige, udvalgsbehandlingen, og det er også i erkendelse af, at selvfølgelig skal man have den tid, det tager, og jeg er sikker på, at når vi kommer ind i oktober måned, vil vi have klarhed, og der vil kunne holdes konferencer.

Det er desværre, som om der har udviklet sig den mani her i Folketinget, at hvis man står på den side, der er imod et lovforslag, giver man udtryk for, at der er tale om lovjaskeri, uanset næsten hvor længe et lovforslag er om at blive vedtaget. Jeg tænker bare på Schengen f.eks. Vi startede allerede i oktober måned 1996 med at drøfte Schengen, med redegørelser her i Folketinget, og det blev først vedtaget i slutningen af maj måned året efter. Jeg er glad for, at hr. Arne Melchior i går oplyste de mange Schengen-debatter, vi har haft her i Folketinget. Men alligevel kunne man fremmane det indtryk, at det her var jasket igennem i Folketinget.

Jeg synes, man skal passe på med at bruge det udtryk. Det er også, fordi pressen jo, medierne nemt kommer til at skabe det indtryk hos befolkningen, at vi her i Folketinget ikke er påpasselige med den lovgivning, vi laver.

Som sagt har vi altså mange måneder. Forinden vi går i gang med det, har der siddet et

udvalg og lavet en redegørelse på over 500 sider, hvor man har gennemtygget paragraf for paragraf. Man har haft mulighed for at vende det med alle mulige hold af eksperter. Den retskilde har vi til rådighed her under lovbehandlingen, og den skal medlemmerne selvfølgelig også have mulighed for at se, hvis man ikke har gjort det forud for førstebehandlingen. Men denne betænkning har altså ligget siden november måned. Den blev oversendt til Folketinget allerede før årsskiftet. Man har haft den betænkning; man har kunnet gøre sig bekendt med indholdet i den.

Så sagt til hr. Skaarup: Jeg har en forventning om, at inden den 24. oktober er vi så meget kloge, at Folketinget endeligt kan lovbehandle det pågældende lovforslag.

Så siger hr. Søren Søndergaard igen, at der er skabt utryghed omkring det politiske. Jeg skal ikke trætte Folketinget med igen her at opremse, hvor denne meget snævre anvendelse er. Det er altså en indsnævring i forhold til i dag på det politiske område. Politiet kan i konkrete efterforskningssager lave manuel registrering, når det drejer sig om det politiske område.

Det bliver nu lovreguleret, det bliver fælles lovgivning, og det er for mig at se en stramning. Der lægges også op til, at det skal forelægges for Datatilsynet. Sådan er det.

Men jeg skal gerne bidrage til, at hr. Søren Søndergaard kan få rejst dette spørgsmål og få skriftlige besvarelser på det område, som hr. Søren Søndergaard fortsat var lidt usikker på. Det vil vi gøre under udvalgsbehandlingen, og det spørgsmål kan allerede indleveres i dag, og så kan der være svaret meget hurtigt på det spørgsmål i skriftlig form.

Så siger hr. Søren Søndergaard, at grundlaget for det her er et EU-direktiv. Jeg har godt bemærket mig, at der er en journalist på et formiddagsblad, der har kørt videre på, at jeg skulle have sagt, at netop det her område byggede på EU-retlige forhold.

Det har jeg aldrig sagt. Det gør det ikke. Det her bygger på vores egen lovgivning. Der er ikke noget EU-retligt på det her felt, og som sagt er lovforslaget her en sammenknytning mellem eksisterende retsregler i Danmark og de nye EU-retlige regler, der ligger i personbeskyttelsesdirektivet fra EU.

Fru Anne Baastrup kom tilbage til spørgsmålet om behandlingen af direktivet i Europaudvalget. Jeg skal bare henholde mig til, hvad jeg selv har sagt i udvalget, og det er, at der er tale